

Universals humans

Imatge gràfica

[Amplia la imatge](#)

La pregunta sobre els trets comuns a l'ésser humà sempre ha estat vigent en el pensament de l'home que es busca a si mateix. Fins a quin punt podem parlar de naturalesa humana i a partir de quin altre hem de reconèixer l'empremta cultural?

- **Programa:** [Baixa el fitxer](#) [pdf] [192 KB]
-

La pregunta sobre els trets comuns a l'ésser humà sempre ha estat vigent en el pensament de l'home que es busca a si mateix. Fins a quin punt podem parlar de naturalesa humana i a partir de quin altre hem de reconèixer l'empremta cultural? Tot i els prejudicis del gènere, la raça i l'estatus social que han imperat a la majoria de cultures al llarg de la història, la idea d'una arrel comuna en l'home ha estat sempre present a la filosofia i a la religió. Tanmateix, durant el segle XX, i després de la crisi dels sistemes de valors tradicionals, l'enfocament relativista a les ciències socials va acabar per fixar més l'accent en una visió d'especificitat individual. Darrerament, però, els nous camins de la genètica, la psicologia cognitiva, la lingüística o l'antropologia han tornat a obrir la qüestió dels universals humans, ara plantejada des d'una perspectiva multidisciplinària que pretén superar la mirada transcendentalista en la reflexió sobre la naturalesa humana.

Aquest cicle proposa un recorregut a través de la relació primària de l'home amb el món, que, fonamentada en la metàfora, es manifesta simbòlicament a través de les diferents expressions humanes. I és aquí, en la recerca cap a l'autoconeixement, on el debat construït a partir de diverses línies argumentatives actua com a pretext de la pregunta clau que engloba tot el pensament: què som, els éssers humans?

Sessions:

29 de juny

92 arquetips per definir el món, a càrrec de **Peter Greenaway**. **ANUL·LADA**

6 de juliol

Necessitat de la metàfora, a càrrec de **Zoltán Kövecses**.

13 de juliol

Càstig i exclusió social: formes del poder, a càrrec de **Miguel Morey**.

20 de juliol

La construcció del símbol, a càrrec de **Philippe Walter**.

- **Ponent/s:** [Zoltán Kövecses](#) , [Miguel Morey](#) , [Philippe Walter](#)
- **Direcció:** Gisela Llobet, llicenciada en filosofia i autora de l'obra *El pianista que fuma* (Ed. Castelló, 2008), i Enric Puig, doctor en filosofia i teoria de l'art contemporani i realitzador de cinema-assaig.